

Sygn. akt I ACa 354/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Tomasz Ślęzak
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska SO del. Tomasz Tatarczyk (spr.)
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

o stwierdzenie nieważności uchwał

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 19 października 2016 r., sygn. akt I C 305/16

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Tomasz Tatarczyk	SSA Tomasz Ślęzak	SSA Ewa Jastrzębska
---------------------------	-------------------	---------------------

Sygn. akt I ACa 354/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej stwierdził nieważność dwóch uchwał Walnego Zgromadzenia pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B. z 19 maja 2016 r., mianowicie uchwały nr (...) w części

jej §(...) punkt (...) ust. (...) o treści : „W przypadku naruszenia przez członka Rady Nadzorczej zakazu konkurencji określonego przepisami ustawy Prawo Spółdzielcze Rada Nadzorcza może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka tego organu w pełnieniu czynności. Najbliższe walne zgromadzenie rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka Rady Nadzorczej”, uchwały nr (...) w części jej § (...) pkt (...), obejmującego dodanie § (...)ust.(...) Regulaminu Rady Nadzorczej o treści : „Wynagrodzenie, o których mowa w ust. (...) winno być wypłacane niezależnie od liczby plenarnych posiedzeń Rady Nadzorczej, posiedzeń Komisji Rady Nadzorczej oraz posiedzeń Prezydium Rady Nadzorczej, a warunkiem wypłaty wynagrodzenia jest uczestnictwo członków Rady Nadzorczej w wyżej wymienionych posiedzeniach przynajmniej raz na kwartał”, zasądził od pozwanej na rzecz powoda 777 zł z tytułu kosztów procesu. Sąd ustalił, że w dniu 19 maja 2016 r. odbyło się walne zgromadzenie pozwanej spółdzielni, na którym podjęto m.in. uchwały nr (...) i (...). Uchwałą nr (...) zmieniono Regulamin Rady Nadzorczej pozwanej w ten sposób, że dodano §(...)ust. (...) o treści : „Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. (...)winno być wypłacane niezależnie od liczby plenarnych posiedzeń Rady Nadzorczej, posiedzeń Komisji Rady Nadzorczej, posiedzeń Prezydium Rady Nadzorczej, a warunkiem wypłaty wynagrodzenia jest uczestnictwo członków Rady Nadzorczej w wyżej wymienionych posiedzeniach przynajmniej raz na kwartał”. Uchwałą nr (...) zmieniono § (...) statutu, który w ust. (...)otrzymał brzmienie : „W przypadku naruszenia przez członka Rady Nadzorczej zakazu konkurencji, określonego przepisami ustawy Prawo Spółdzielcze, Rada Nadzorcza może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka tego organu w pełnieniu czynności. Najbliższe Walne Zgromadzenie rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka Rady Nadzorczej”. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 28 czerwca 2016 r. zarejestrowano zmiany w statucie pozwanej. Powód jest członkiem pozwanej spółdzielni, pełni także funkcję prezesa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w U.. Pozwana spółdzielnia liczy około 4 200 członków. Członkowie Rady Nadzorczej pracują w Komisjach powoływanych z grona członków Rady Nadzorczej. Przywołał Sąd treść art. 56 § 4 Prawa Spółdzielczego stanowiącego, że w wypadku naruszenia przez członka rady nadzorczej zakazu konkurencji, określonego w § 3 rada może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka tego organu w pełnieniu czynności; statut określa termin zwołania posiedzenia organu, który dokonał wyboru zawieszzonego członka rady; powyższy organ rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia lub odwołaniu zawieszzonego członka rady. Wskazał Sąd, że istota sporu, jak idzie o uchwałę nr (...), sprowadzała się do oceny, czy w uchwale tej określono termin zwołania walnego zgromadzenia, władnego rozstrzygnąć o uchyleniu bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady nadzorczej. Stwierdził, że do wyjaśnienia znaczenia pojęcia „termin”, użytego w art. 56 § 4 Prawa Spółdzielczego należało posłużyć się przepisami kodeksu cywilnego. W kodeksie tym nazwą termin określa się zarówno okres czasu, jak i pewną chwilę. Z kolei zastrzeżenie terminu oznacza, że określone skutki czynności prawnej mają powstać albo ustać w oznaczonym terminie. W ocenie Sądu, określenie w uchwale, że to najbliższe walne zgromadzenie rozstrzygnie o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady nie spełnia kryterium zastrzeżenia terminu. Wskazał, że zgromadzenia spółdzielni są zwoływane przez zarząd bez względu na to, czy termin zwołania określony jest w ustawie, czy jest to zgromadzenie zwoływane na wniosek określonej liczby członków. Przepis art. 39 Prawa Spółdzielczego, a także statut pozwanej, przewiduje obowiązek zwołania walnego zgromadzenia przynajmniej raz w roku, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy po upływie roku obrachunkowego. Ustawowy obowiązek zwołania walnego zgromadzenia nałożony na zarząd spółdzielni nie jest jednak pozbawiony pewnego elementu dowolności, którym jest decyzja zarządu o zwołaniu zgromadzenia. Oznacza to, że istnieje pewien margines niepewności co do tego, czy zdarzenie w postaci zwołania zgromadzenia wystąpi. Dopuszczalne jest zastrzeżenie terminu w taki sposób, że nie wiadomo, kiedy nadejdzie ale wystąpienie danego zdarzenia musi być pewne, nie może być uzależniona od czyjejkolwiek woli, nawet jeżeli prawdopodobieństwo niezwołania walnego zgromadzenia jest nikłe. Uznał Sąd, że uchwała w części dotyczącej możliwości zawieszenia członka rady nadzorczej nie określa terminu zwołania zgromadzenia, dlatego jako sprzeczna z art. 56 § 4 ustawy, jest nieważna, co uzasadniało rozstrzygnięcie w oparciu o art. 42 § 2 Prawa Spółdzielczego. Za trafne uznał Sąd także argumenty podnoszone przez powoda na uzasadnienie ewentualnego żądania uchylenia uchwały jako sprzecznej z interesami spółdzielni. Oceniał, że termin zwołania walnego zgromadzenia dla rozstrzygnięcia kwestii zawieszenia członka rady nadzorczej nie może być zbyt długi, ponieważ mogłoby to doprowadzić do paraliżu działania rady nadzorczej i byłoby to sprzeczne z interesami spółdzielni. Odnośnie do drugiej z zaskarżonych uchwał przywołał Sąd art. 8⁽²⁾ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, według którego, członkowie innych, niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej pełnią swoje funkcje społecznie, z tym że statut może przewidywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, które

jest wypłacane w formie miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń i nie może być większe, niż minimalne wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w ustawie z 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Uznał Sąd, że treść uchwały, zgodnie z którą wynagrodzenie winno być wypłacane niezależnie od liczby plenarnych posiedzeń rady nadzorczej, posiedzeń komisji rady nadzorczej, posiedzeń prezydium rady nadzorczej, a warunkiem wypłaty wynagrodzenia jest uczestnictwo członków rady nadzorczej w wyżej wymienionych posiedzeniach przynajmniej raz na kwartał jest sprzeczna z art. 8⁽²⁾ ust. 1 ustawy zarówno w części umożliwiającej wypłacanie ryczałtowego wynagrodzenia członkom rady w miesiącu, w którym nie brali w ogóle udziału w posiedzeniach rady i komisji, jak i w części, w której umożliwiono wypłatę wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji. Zaskarżona uchwała daje bowiem podstawę do wypłaty członkowi rady wynagrodzenia miesięcznego w sytuacji, gdy wyłącznie raz na kwartał weźmie on udział w posiedzeniu rady lub komisji. Użytego w ustawie określenia „posiedzenie” nie można interpretować, jako zebrania członków komisji lub prezydium rady nadzorczej. W art. 8⁽²⁾ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest wyraźne odniesienie do organów spółdzielni, a nie wyodrębnionych z tych organów struktur. W myśl tego przepisu wynagrodzenie jest uzasadnione wówczas, gdy obraduje organ spółdzielni, a nie członkowie wybrani do komisji czy prezydium. Za trafne i w tym wypadku uznał Sąd argumenty podniesione przez powoda na uzasadnienie roszczenia ewentualnego. Stwierdził, że uchwała jest sprzeczna ze statutem spółdzielni, który w § (...) stanowi, że członkom rady nadzorczej, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługuje wynagrodzenie w formie miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń w wysokości 40 % minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w miesiącu, za który wynagrodzenie przysługuje. Przepis ten jest zgodny z ustawą Prawo Spółdzielcze a jego brzmienie nie pozostawia wątpliwości, że wynagrodzenie przysługuje wyłącznie za miesiąc, w którym członek brał udział przynajmniej w jednym posiedzeniu rady nadzorczej.

W apelacji pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 56 § 4 Prawa Spółdzielczego w związku z treścią art. 110 k.c. i art. 39 § 1 i 2 Prawa Spółdzielczego, §(...) ust. (...) statutu poprzez nieprawidłową wykładnię polegającą na przyjęciu, że określony w uchwale nr (...) termin jest niezgodny z art. 56 § 4 Prawa Spółdzielczego, art. 2 Prawa Spółdzielczego w związku z art. 65 i 351⁽¹⁾ k.c. poprzez niezastosowanie i pominięcie przy dokonywaniu wykładni terminu określonego w uchwale zasad sposobu wykładni oświadczeń woli czynności prawnych, jakimi są postanowienia statutu spółdzielni, art. 42 § 3 prawa spółdzielczego poprzez błędną wykładnię i uznanie, że termin zwołania walnego zgromadzenia, określony w uchwale nr (...) jako termin zbyt długi jest sprzeczny z interesami spółdzielni, art. 56 § 3 i 4 prawa spółdzielczego poprzez niezastosowanie i tym samym pominięcie celu, dla którego ustawodawca wprowadził instytucję zawieszenia członka rady nadzorczej w pełnieniu czynności, art. 24 § 9 prawa spółdzielczego oraz § (...) ust. (...)statutu poprzez niezastosowanie, w których to przepisach w sposób analogiczny, jak w uchwale nr (...)został określony termin do rozpatrzenia odwołania, art. 8⁽²⁾ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w związku z art. 2 prawa spółdzielczego, art. 65 i 353⁽¹⁾ k.c. poprzez nieprawidłową wykładnię polegającą na ustaleniu, że termin „posiedzenie” odnosi się jedynie do rady nadzorczej, a nie może być zastosowany do posiedzeń poszczególnych komisji rady nadzorczej i prezydium rady nadzorczej, art. 42 prawa spółdzielczego polegające na tym, że mimo orzeczenia o stwierdzeniu nieważności uchwały nr (...) sąd w uzasadnieniu wyroku rozstrzygał również o roszczeniu ewentualnym, naruszenie prawa procesowego - art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosków dowodowych w postaci zeznań świadków, protokołu lustracji wraz z pismem z 23 lutego 2016 r., co miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, przez dopuszczenie dowodu z wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 14 listopada 2014 r., mimo tego, że wyrok ten nie miał żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy oraz przez dopuszczenie jako dowodu w sprawie wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 28 stycznia 2016 r., mimo, że wyrok ten nie miał żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, brak ustaleń faktycznych co do zakresu działania rady nadzorczej, komisji rady nadzorczej, prezydium rady nadzorczej, co do ilości posiedzeń rady nadzorczej, posiedzeń poszczególnych komisji rady nadzorczej prezydium rady nadzorczej, zadań i kompetencji komisji rady nadzorczej, mimo tego że ustalenia te mają wpływ na wyrokowanie w sprawie. W oparciu o te zarzuty skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez oddalenie powództwa, zasądzenia od powoda kosztów postępowania za obie instancje lub uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zgodzić trzeba się ze skarżącą, że rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu nie zależało od treści orzeczeń, jakie zapadły w sprawie o uchylenie uchwały dotyczącej wyboru członków Rady Nadzorczej i o ustalenie, że mandaty członków Rady objęli powód oraz J. J..

Ustalenia dokonane w tym przedmiocie przez Sąd Okręgowy były zatem zbędne.

Stosownie do art. 227 k.p.c., którego naruszenie zarzuciła apelacja, przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Dokonanie ustaleń zbędnych nie mogło, rzecz jasna, mieć wpływu na treść orzeczenia.

Wbrew twierdzeniom apelacji, nie naruszył Sąd Okręgowy tego przepisu przez oddalenie wniosków o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność zakresu działania, sposobu funkcjonowania, podejmowanych decyzji przez Radę Nadzorczą, poszczególne komisje Rady i Prezydium, częstotliwości ich posiedzeń oraz z protokołu lustracji wraz z pismem z 23 lutego 2016 r. dotyczącym lustracji.

Na ocenę, czy uchwała w przedmiocie wynagradzania członków Rady Nadzorczej podjęta została zgodnie z prawem wpływu nie mogły mieć ustalenia dotyczące sposobu funkcjonowania Rady, jej Komisji i Prezydium, częstotliwości posiedzeń i wagi decyzji na nich podejmowanych, zakresu obowiązków spełnianych przez członków Rady w ramach jej poszczególnych komórek. Wszakże nie chodziło o wykazanie, że stopień zaangażowania członków Rady Nadzorczej w realizację jej zadań uzasadnia przyznanie im wynagradzanie lecz o stwierdzenie, czy zasady, na których uchwałę oparto, odpowiadają wymogom prawa.

Na ocenę Sądu co do zgodności z prawem uchwał nie mogły zaważyć wyniki przeprowadzonej w pozwanej spółdzielni lustracji.

Skoro doszedł Sąd do przekonania, że zaskarżone przez powoda uchwały zgodne z prawem nie są, odmiennego wniosku nie mógł sformułować na podstawie protokołu lustracji, w toku której nie stwierdzono nieprawidłowości w działaniach pozwanej.

Ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego należało podzielić, jako znajdujące oparcie w zebranych dowodach. Istotne dla rozstrzygnięcia fakty ustalił ten Sąd w sposób kompletny, nie zachodziła, jak utrzymuje apelacja, potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego.

Nie naruszył Sąd Okręgowy prawa materialnego wskazując, że nie spełnia wymogu ustawy wyrzeczenie uchwały, że to najbliższe walne zgromadzenie rozstrzygnie o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady nadzorczej. Nie można natomiast zgodzić się z argumentacją przywołaną przez ten Sąd na uzasadnienie sformułowanego wniosku. Można by tę argumentację odnieść do każdego sposobu określenia w uchwale terminu zwołania walnego zgromadzenia, bo skoro zwołanie tegoż należy do zarządu, to ostatecznie od jego woli spełnienie tego obowiązku zależy.

Przepis art. 56 § 4 prawa spółdzielczego stanowi, że w wypadku naruszenia przez członka rady nadzorczej zakazu konkurencji określonego w § 3 - rada może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka tego organu w pełnieniu czynności; statut określa termin zwołania posiedzenia organu, który dokonał wyboru zawieszzonego członka rady; powyższy organ rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady.

Ustawa wymaga więc określenia w statucie terminu zwołania posiedzenia organu, który dokonał wyboru rady.

Nie definiuje prawo spółdzielcze pojęcia „termin”, zatem znaczenie należało temu pojęciu nadać takie, jakie wynika z regulacji kodeksu cywilnego. Przepisy art. 110 i n. k.c. zawierają dyrektywy interpretacyjne nakazujące określony

sposób rozumienia terminów, oznaczonych w ustawach, orzeczeniach sądu lub decyzjach innego organu państwowego i w czynnościach prawnych.

Termin według prawa cywilnego oznaczać może punkt czasowy, czyli konkretną chwilę w czasie bądź zastrzeżenie, przez które skutek czynności prawnej zostaje ograniczony w czasie albo pewien wycinek czasu – pewną liczbę następujących po sobie jednostek, np. miesiąc, dwa tygodnie etc.

Uchwała nr 15/16 stanowiąc, że najbliższe walne zgromadzenie rozstrzygnie o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka Rady Nadzorczej jest sprzeczna z wymogiem art. 56 § 4 prawa spółdzielczego, bo nie określa terminu zwołania zgromadzenia. Nakłada to postanowienie obowiązek rozstrzygnięcia w przedmiocie zawieszenia członka rady na najbliższym walnym zgromadzeniu ale nie wskazuje terminu, w którym walne zgromadzenie powinno być zwołane aby o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady rozstrzygnąć.

Stanowi ta uchwała, że najbliższe walne zgromadzenie rozstrzygnie w przedmiocie zawieszenia członka rady ale nie określa terminu, w którym to zgromadzenie zostanie zwołane.

Nie jest słuszne stanowisko skarżącej, że poddanie zawartych w uchwale oświadczeń woli odpowiedniej wykładni pozwoli na przyjęcie, że czyni ta uchwała zadość wymaganiu art. 56 § 4 pr. spół.

Niezasadnie zarzucając w tym zakresie naruszenie art. 2 pr. spół. w związku z art. 65 i 353¹ k.c., pozwana nawiązuje do uregulowania art. 39 § 1 i 2 pr. spół. Przepis ten przewiduje obowiązek zwołania walnego zgromadzenia przynajmniej raz w roku w ciągu sześciu miesięcy po upływie roku obrachunkowego i na żądanie rady bądź określonej liczby członków. Zbliżone unormowanie zawiera § 93 ust. 1 i 3 statutu pozwanej spółdzielni. Według skarżącej, wykładnia uchwały umożliwia stwierdzenie, w jakim terminie odbędzie się walne zgromadzenie, które rozstrzygnie w przedmiocie zawieszenia członka rady, będzie to bowiem bądź termin obligatoryjnego corocznego walnego zgromadzenia, bądź termin zgromadzenia zwołanego na żądanie rady lub określonej liczby członków.

Wbrew stanowisku skarżącej, właśnie cel regulacji dotyczącej zawieszenia członka rady nadzorczej w pełnieniu czynności sprzeciwia się przyjęciu, że odpowiada wymaganiu art. 56 § 4 pr. spół. postanowienie zaskarżonej uchwały, że to najbliższe walne zgromadzenie rozstrzygnie o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady.

Wprowadzając w § 3 art. 53 zakaz konkurencji ustawa Prawo spółdzielcze w § 4 tego artykułu uprawnia radę do podjęcia uchwały o zawieszeniu jej członka w pełnieniu czynności w przypadku naruszenia przez niego zakazu konkurencji.

Ponieważ o zawieszeniu członka rady w pełnieniu czynności decyzję podjąć ma organ, który jego wyboru nie dokonał, konieczne jest zwołanie posiedzenia organu, od którego umocowanie członka rady pochodzi, aby mógł ten organ rozstrzygnąć o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka.

Posiedzenie organu, który dokonał wyboru członka rady powinno się odbyć w terminie umożliwiającym celowe rozstrzygnięcie w przedmiocie zawieszenia członka w pełnieniu jego czynności.

Wydanie takiego rozstrzygnięcia, jak stanowi zaskarżona uchwała, na najbliższym posiedzeniu, może w danym układzie stosunków jawić się jako niecelowe.

Przywołanie w apelacji regulacji ustawy Prawo spółdzielcze i statutu pozwanej dotyczącej wykluczenia i wykreślenia członka ze spółdzielni, w której użyto podobnego sformułowania, jak w zaskarżonej uchwale, mianowicie, że odwołanie członka spółdzielni powinno być rozpatrzone na najbliższym walnym zgromadzeniu, jest nietrafne.

Po pierwsze, wykluczenie albo wykreślenie członka ze spółdzielni nie staje się skuteczne przed rozpatrzeniem odwołania. Natomiast zawieszenie członka rady nadzorczej w pełnieniu czynności odnosi skutek z chwilą podjęcia przez radę nadzorczą uchwały w tej materii.

Po drugie, odmienne niż we wskazanym w apelacji art. 24 § 9 pr. spół., unormowanie art. 56 § 4 ustawy, że to nie na najbliższym walnym zgromadzeniu lecz na posiedzeniu zwołanym w terminie określonym w statucie zbadane być powinno zawieszenie członka rady świadczy o tym, że ustawa stawia inne wymagania odnośnie do terminu wydania rozstrzygnięcia.

Niezasadnie zarzuca skarżąca naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 8² ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Stanowi ten przepis, że członkowie innych niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej pełnią swoje funkcje społecznie, z tym że statut może przewidywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, które jest wypłacane w formie miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń i nie może być większe niż minimalne wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Spółdzielnia, jak wskazuje apelacja, prowadząc działalność na podstawie ustaw i zarejestrowanego statutu może ułożyć swoje stosunki prawne według swego uznania, jednakże w taki sposób aby jego treść nie sprzeciwiała się ustawie.

Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych w art. 8² ust. 1 zakłada społeczne pełnienie funkcji przez członków innych niż zarząd organów spółdzielni.

Nie popełnił Sąd Okręgowy błędu wykładni odczytując treść zawartej w tym przepisie normy prawnej.

Společne pełnienie funkcji przez członków innych niż zarząd organów spółdzielni jest według powołanej regulacji zasadą. Wyjątek od tej zasady może wprowadzić spółdzielnia mieszkaniowa w statucie uprawniając członków do wynagrodzenia za udział w posiedzeniach, wypłacanego w formie miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń w kwocie nie większej niż minimalne wynagrodzenie za pracę.

Mowa jest w tym przepisie o posiedzeniach innych niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej.

Organem spółdzielni jest rada nadzorcza, a nie jej komisje, czy prezydium, powołane do organizowania prac rady.

Ustawa dopuszczając zatem jako wyjątek odpłatne pełnienie czynności przez członków innych niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej należne im z tego tytułu wynagrodzenie ogranicza wskazując, że statut może je przewidywać za udział w posiedzeniach i że przybrać ono może formę miesięcznego ryczałtu nie większego niż minimalne wynagrodzenie za pracę.

Niezgodnie z tym ograniczeniem postanowienie regulaminu pozwanej w brzmieniu nadanym zaskarżoną uchwałą nr 14/2016 przewiduje wynagrodzenie członków także za udział, przynajmniej raz na kwartał, w posiedzeniach komisji i prezydium rady.

Nie rozstrzygnął Sąd Okręgowy w wyroku o roszczeniu ewentualnym pozwu. Natomiast za niecelowe uważać trzeba zawarte w motywach zaskarżonego wyroku rozważania tego Sądu o ewentualnych żądaniach powództwa, skoro uznał Sąd za uzasadnione w świetle art. 42 § 2 pr. spół. roszczenie o stwierdzenie nieważności uchwał.

Z przytoczonych względów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c. zobowiązując pozwaną, jako stronę przegrywającą, do zwrotu powodowi, na jego żądanie, kosztów zastępstwa prawnego w tym postępowaniu.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Tomasz Ślęzak SSA Ewa Jastrzębska
